

на обществена дейност, трябва да се обясни фактът, че новата организация само на 28.IX.1869 г. събира 27 166 гроша и 30 пари от 143 членки, а в скоро време събира от града 40 000 гроша.

„... Женското ни дружество „Възпитание“ като гледаше, че досегашното ни девическо училище не отговаряше никак на нуждите, въодушевено от истински патриотически чувства, почти всекидневно се грижеше как и колкото е възможно по-скоро да го направи да отговаря на нуждите ни. А това беше възможно само с въздигане на ново девическо училище“⁵.

Разполагайки с необходимите средства, дружеството решава да се започне строежа на девическото училище, като го пазаряват с първия майстор на дюлгерите за сумата от 40 000 гроша.

Докато трае строежът на девическото училище се получават дарения от Мария Пулиева, жена на Найден Геров, Тодор Хр. Пулиев, Елисавета Пулиева, Евлоги и Христо Георгиеви.

Братята Евлоги и Христо Георгиеви внасят на името на дружеството сумата от 30 000 гроша, от лихвите на тая сума, внесена при 8%, дружеството се навява да разполага с постоянен доход от 2400 гроша на година. Настоятелството на женското дружество отправя благодарствено писмо до дарителите, което е подписано от Аница Пулиева - председателка, Анастасия Райнова - подпредседателка, Неда Астарджиева - касиер и следните членове-попечителки - Маришка Кискинева, Елена Хаджиоглу, Мария Астарджиева и др.

Женското дружество изразява благодарност и към еснафските сдружения в града, които помагат при строежа на сградата и набирането на средства. Все по това време женското дружество получава дарения от редица родолюбиви българи - Мария и Найден Герови и учителката Рада Гугова от Пловдив, Тодораки Хр. Пулиев от Одеса.

За успешното завършване на девическото училище заслуга има и духовникът Кирил Нектариев, който подарява 50 000 гроша. Поради добрата организация и наличието на крупни парични средства, строежът е завършен за кратко време. През 1871 г. девическото училище отваря врати.

Настоятелството на женското дружество освен, че осъществява надзор върху девическите училища, се грижи и за назначаване на учителки с добра подготовка. В новооткритото училище била наета Йозефа Ираскова - чехкиня, която била доведена в България от карловските сестри Горанови, които учили в Прага. Йозефа-Богдана Хитева станала учителка по ръкоделие, а по-късно учителства в Калофер. През учебната 1872 година за директорка на девическото училище била назначена монахиня Евгения Анна Бояджиева - съратничка на Васил Левски. Монахиня Евгения завършила белградската висша женска школа, била изключително всеотдайна и изразходвала част от скромната си заплата, за да снабди с книги бедната училищна библиотека. В девическото училище учителствали по това време и Евпраксия Райнова и Христина Печова.

Женското дружество полага големи грижи за поддържането на откритото през 1870 г. неделно девическо училище, предназначено за девойки, които не могат да посещават редовни учебни занятия и за възрастни жени, които желаят да учат. Ежегодно две учителки „огромотават 40-50 карловки“⁶. Работата на това училище се следи от настоятелство избрано от дружеството. Наред с елементарните познания се изнасят беседи, четат се книги, дават се практически съвети и др.

За кратко време женско дружество „Възпитание“ става много популярно и всички жени, независимо от възраст и материално положение, се интересуват от неговата дейност и се надпреварват според силите си да допринесат за неговото издигане. Дори най-възрастните не стоят настрана от дружествените работи. „Когато през